

Rána nocí prebdených

Tublatanka

rána nocí prebdených
tých čo láskou voňajú
dráždivých vlhkých pier
čo múry zábran búrajú

tie rána sú márnivé
a dýcha na ne mráz
ty odchádzaš, ja spomeniem si rád, že

krásne hriechy mám
na svedomí odložené
v tajných kútoch sú
raz mi budú odpustené

rána ulíc bezmenných
dávno osud mám určený
víno duší spriaznených
dám si raz v tieni všedných dní

v tých uliciach každý z nás
o svoj osud hrá
no ja sa len tak ľahko nepoddám

krásne hriechy mám
na svedomí odložené
múdrym súdom sú
na nevinu odsúdené